

HET VISSERIJBLAD

VRIJDAG

3 JANUARI 1964

DRUKKERIJ

Telefoon nr. 777.13

Abonnementen: Binnenl. 1 jaar 300 F - 6 maanden 150 F - 3 maanden 80 F - Buitenl. 1 jaar 325 F - Holl. 1 jaar Fl. 22
Verantwoordelijk Drukker-Uitgeverster: Simonne BOLLINNE, Vindictivelaan 22, Oostende, Tel. 725.23, PCR 41.89.87

De visserij in 1963 en 1964

HULDE AAN TWEE MINISTERS

De heer Heger,
minister van Landbouw

Bij het sluiten van het jaar 1963 en het aanvangen van het nieuwe jaar dat zich voor de Belgische visserij heel belangrijk, maar gevaarlijk aankondigt, past het even een kijkje te nemen in het verleden en na te gaan wat in 1964 komen kan.

We achten het ons daarom een eerste plicht te wijzen op de belangrijke vorderingen welke de visserij heeft gemaakt inzake de modernisering van de vloot, het tot stand komen van 'n proefstation, een beter en groter wetenschappelijke voorlichting en een gezonder economisch beleid. Dat er nog grotere moeilijkheden te overwinnen zijn tengevolge van de evolutie welke zich voordoet en het getalm van rederszijde om zich aan te passen aan de eisen welke straks zullen gesteld worden eens in het kader van het E.E.G. de poorten van onze vissershavens zullen dienen opengesteld te worden, is een feit.

Dat we het met de administratie in het aanwenden van de middelen om onze visserij vooruit te helpen, niet altijd eens waren, is begrijpelijk. Gezonde kritiek is immers noodzakelijk.

Dat deze administratie of wij zelf, het niet altijd bij het rechte eind hadden, is ook mogelijk.

Maar wat zeker mag gezegd worden is, dat we op de goede weg zijn om het achterstel in te lopen, welke we in veel opzichten hebben, en zelfs voorbij te streven in sommige wetenschappelijke en economische factoren.

Dat er kritiek is geweest en steeds zal zijn op het beleid van onze ministers dienaangaande, is een feit.

Het is nochtans verheugend vast te stellen dat een Waalse minister van Landbouw, daarin uitstekend gesteund door zijn kabinet, voor de visserij in economisch opzicht, uitstekend heeft gepresteerd. Men verwijt hem weliswaar dat hij voor de boeren veel meer heeft gedaan dan voor de visserij, maar men vergeet te zeggen dat er 200 duizend boeren en 2000 vissers zijn.

Men verwijt hem, dat hij de opvangregeling die aan de basis ligt van het economisch herstel van het bedrijf, in de laatste maanden minder goed heeft gesteund dan vroeger, waardoor deze groot gevaar loopt, zware verliezen te zullen leiden.

Maar men vergeet er aan toe te voegen, dat de reders het zelf zo hebben gewild en dat alleen het getalm van de rederscentrale

te weten welke richting men wil gaan, de oorzaak is van een minder goed rendement der opgevangen produkten en 'n slechter financiële toestand. De eigenbelangen spelen immers in bepaalde sectoren, zowel in het kader van de opvangregeling, als in alle andere visserijdomeinen zo'n grote rol, dat men het beoogde doel door samenwerking de visserij redden, weeral uit het oog begint te verliezen.

De visserij zoals bij ons bedreven, is voor het grootste deel een familiaal bedrijf, waardoor het beleid veel moeilijker is, daar de belangen teveel uiteenlopen.

Er zijn slechts enkele maatschappijen voor wie het niet moeilijk is nu de opvangregeling bestaat, hun zaak beter te dienen. Met wat goede wil en krachtdadige leiding zou het beter kunnen! Het is echter voor sommigen moeilijker afstand te doen van allerlei private belangen ten voordele van een coöperatieve samenwerking, onder allen, waarvan de kleinen die in het verleden maar al te lang gewacht hebben daarmee te beginnen tengevolge van gebrek aan leiders, het nu werkelijk goed menen.

Dat bewezen ze vorige week eens te meer in de Algemene vergadering voor de sprotopvangregeling.

Een onder hen was mistevreden en wou de opvangregeling opdoeken

Onmiddellijk stelden we het voor en allen, ook de mistevredene, brachten hun stem uit als volgt: Gij hebt, zes jaar zonder Rederscentrale, er mee begonnen Wij willen er niet meer zonder u. Er waren er zelfs die voorstelden, een gans jaar een bijdrage te storten om een «appeltje tegen de dorst» te hebben, moest het slecht gaan

Dergelijke taal van kleine mensen was verheugend en moeten we niet beschamen door ongewenste en lichtzinnige handelingen. Dat we hierbij krachtdadig dienen geholpen door de Hogere Overheid, is een feit

Zonder die hulp zijn we niets.

Maar er kan niet ontkend worden, dat zulks in de laatste jaren uitstekend is gebeurd en zo deze niet voldoende is, de reders zelf in hun beroepsorganisatie er fout aan hebben, hoe onaangenaam deze woorden ook mogen klinken in de oren van hen die menen dat de gebakken vis in hun mond zou moeten gelegd worden of dat redevoeringen volstaan.

We moeten werken, opbouwen en persoonlijke belangen op zijn laten

Het past daarom langs deze weg, en we zijn overtuigd de tolk te zijn van het grootste deel van onze reders, openbaar hulde te brengen aan het werk door minister Heger en zijn staf in 1963 geleverd, en we hopen voort op hen te mogen rekenen.

Hetzelfde mag gezegd worden van zijn eminente kollega, de heer Bertrand, minister van Verkeerswezen, die bewezen heeft voor wat hem betreft, een minister te zijn, die de beroepsbelangen van de vissers en reders begrijpt.

Het verkeer van kredieten, het toepassen van de wet op de sloop-premie, werd in breder zin opgevat. Waar de meningen met zijn administratie soms verschillen, werden ze zoveel mogelijk ten voordele van de visserij opgelost.

Het is een feit, dat bepaalde mensen bij de administratie meer invloed kunnen doen gelden dan anderen en dat zelfs onderzoeken inzake het verlenen van kredieten voor bouw voor sommigen niet streng genoeg doorgedreven worden en voor anderen wel

Maar dat is nu eenmaal de administratie! Een minister kan niet alles weten en bestuderen want waarom heeft hij dan een administratie?! En ook die administratie kan bedrogen worden.

Eén zaak staat vast: het is een feit dat vele kleinen geholpen werden, dat de nieuwbouw met snelle schreden vooruit gaat en dat vooral de kleinen er van hebben geprofiteerd. Maar het is ook een feit, dat sommige vragen en intrigues van bepaalde groepen of mensen, streng dienen gecontroleerd opdat het huidige raderwerk niet zou ontworpen worden, om tenslotte bij gebrek aan degelijk geëiste waarborgen, katastrophen te zien ontstaan, welke onvermijdelijk ten nadele van het bedrijf moeten uitvallen

(vervolg bladz. 2)

De visserij in 1963 en 1964

HULDE AAN TWEE MINISTERS

(Vervolg van blz. 1)

De heer Bertrand, minister van Verkeerswezen (midden) omringd door volksvertegenwoordiger Dries Claeys en reder Snauwaert Raymond.

Het is opvallend hoe de controle er toch nog inloopt, wanneer kredieten bij scheepsbouw toegestaan worden.

Hier voorbeelden aanhalen, is onbegonnen werk. Het is immers ook onze taak niet deze gevallen te onderzoeken.

Het volstaat niet maatschappijen te stichten, scheepsbouwers prijzen te zien opgeven en onder de mom van zogezegde nieuwste types of prototypes van vaartuigen, kredieten te doen toezeggen, welke in verre de waarde van zo'n zogezegd type overtreffen en geen waarborgen genoeg gegeven worden, dat de opgegeven prijs juist is. Een strenge controle van de boekhouding dient gedaan, want op voorgelegde rekeningen mag niet te gemakkelijk ingegaan worden. De feiten welke we in het verleden gekend hebben en zich nog zullen voordoen, kennen we. Wie wordt daarvoor verantwoordelijk gesteld? Daaraan hebben ministers geen schuld! Minister Bertrand deed in 1963 veel voor de visserij. Daarom verdient hij onze dankbare hulde.

Nu 1964 voor de deur staat, is het gevaar een gezonde economie te behouden veel groter dan ooit, zo Engeland maatregelen treft, welke praktisch 60 procent van onze vloot zou treffen en met ondergang bedreigen.

Zoals we reeds schreven, hopen we dat van Hoger hand hierin krachtadigheid genoeg aan de dag zal gelegd worden om het kwaad tot het minimum te herleiden. En zo het moet, dan zal een tijdelijke financiële steun aan de vloot, onvermijdelijk zijn.

In dat oogpunt gezien, past het nochtans ook de reders er op te wijzen, dat zij niet alles van de Hogere Overheid mogen verwachten maar dat ze zelf het voorbeeld dienen te geven om door coöperatieve samenwerking, hun kosten tot een minimum te herleiden.

Het is thans aan de leidende figuren onder de reders zelf, de kudde schapen, welke in hen hun vertrouwen hebben gesteld bij het tot stand komen van de opvangregeling, niet te beschamen.

De coöperatieve geest wordt bij de kleinen sterker en sterker ontwikkeld.

Hetzelfde kan niet gezegd van sommige meer ontwikkelden die tot op heder te veel hebben bewezen dat hun private belangen te veel primeren ten opzichte van een gemeenschap van kleine mensen, welke weliswaar met een harde hand dienen geleid te worden, maar die, zo ze het nut er van inzien en niet bedrogen uitkomen, de sterkste steunpilaar zullen blijven van een visserij welke in ons land voor het grootste gedeelte een familiaal bedrijf is en zal blijven bij gebrek aan grote kapitalen om grootse bedrijven op te bouwen en in stand te houden, zoals in onze buurlanden het geval is.

P. VANDENBERGHE.